

ORCHESTER • TITANIK •

Christo Bojčev

www.hristoboytchev.com

Svet je ako loď „Titanik“ a všetci sme cestujúci. Ale ako sa vymaníme? To vie len veľký iluzionista Hary

Hudini, ktorý zachráni celý orchester pomocou jedného zo svojich grandióznych kúziel.

Ole – hop!

ÚČINKUJÚCE OSOBY

DOKO

LUKO

METO

ĽUBKA

HARY

PRVÝ OBRAZ

Opustená železničná stanica uprostred poľa, obývaná niekoľkými tulákmi. Meto sústredene skladá notové papiere na štyrikrát a reže ich s nožom. Z času na čas číta z listov nejaké meno: Bethowen, Bach, Herbert von Karajan a tak ďalej. Nakoniec zbiera narezané listy, otvára dvere na záchode a zavesuje ich na klinec. Pozerá sa na hodinky a klope na okná.

METO */hlasne/. Vylezte! Vlák prichádza!*

Tuláci vychádzajú s kuframi na nástupište. Luko je v starej železničiarскеj uniforme a Meto - bez topánok.

- METO Živšie! Daj batožinu dopredu – nech si myslia, že sme cestujúci. Ták... Do radu! Usmiati! To znamená: vlak zastavuje a my, čo robíme?
- ĽUBKA A zastaví?
- METO Hovorím napríklad – to je skúška. Skúšame eventuálnu situáciu „Nástup do vlaku“. Účinkujúce osoby: Luko – bývalý železničiar, Doko – bývalý strážca rezervácie medveďov, Ľubka – bývalá nejaká – akási... a ja – hlavná účinkujúca osoba. Zapamätajte si: hlavná osoba! A teraz ďalej, vlak zastavuje a my, pýtam sa, čo robíme my?
- LUKO Aj keď zastaví – neotvorí dvere.
- ĽUBKA Aspoň nám hodia niečo na jedenie...
- LUKO Ja nie som žobrák. Ja som železničiar!
- METO Bol si železničiar. Teraz si žobrák.
- LUKO Áno, lebo si neplatíme nájomné za stanicu. Žijete zadarmo.
- METO Stanica nie je tvoja.
- LUKO Ja som tu robil...
- METO Robil si, ale teraz na stanici komandujem ja.
- LUKO Ty?
- METO Áno, ja.
- LUKO Ja som tu bol náčelníkom stanice celý život.
- METO Bol si, ale teraz tu komandujem ja. Takže, vlak prichádza a čo robíme my? Vlak zastavuje a my...
- LUKO Nezastaví.
- METO Ticho! Tak sa nedá robiť! Chcem ticho! Ticho a koncentráciu. Teda, vlak zastavuje, my nastupujeme, vymieňame prázdne kufre za plné a vystupujeme.
- ĽUBKA Zbijú nás, hej!
- METO Prečo prerušuješ skúšku? Nie, tak sa naozaj nedá robiť. Od začiatku. Začíname od začiatku!

Tuláci sa zase neochotne vracajú s kuframi do čakárne.

METO /pre seba/. Nie, tak sa nedá robiť. Oni musia ešte keď počujú slovo “vlak”...

Tuláci vyskakujú jeden cez druhého na nástupište.

METO Hej, kde? Kde ste sa rozbehli?

LUKO Ved' si povedal “vlak”?

METO Povedal, ale nepovedal som, že ide. Dajte od začiatku!

Tuláci sa vracajú zase do stanice, ticho reptajú.

METO /sám pre seba/. Vzdám to. S týmito ľuďmi sa nemôže pracovať... /
Hlasne./ Prichádza vlak!

Tuláci znovu vychádzajú potkýnajúc sa od náhlenia.

METO Kufre daj dopredu! Tak. Vyrovať! Usmiate! Tááák. Vlak zastavuje. Dvere sa otvárajú. Ľubka, tehotná nevesta z ďalekej provincie nastupuje do vlaku a vchádza do prvého kupé vedľa záchodu...

Ľubka hrá „pantomímu“, ale Doko, ktorý je veľmi opitý, padá.

METO Doko, vstaň! Budeš stáť ako cestujúci! /Doko vstáva a zase padá. /
Stoj, povedal som! A prestaň plakať za tou medvedicou.
Pokračujeme: Ľubka necháva prázdny kufor na batožinovom priestore vedľa druhých kufrov... Chceme vidieť batožinový priestor?

Žobráci zdvíhajú kufre nad hlavy, imitujú /napodobňujú/ batožinový priestor.

METO Potom čo si nechá kufor, Ľubka začína ticho plakať, vzbudzujúc súcit ostatných cestujúcich. V tom okamžiku sa pod oknom zjaví Luko, Ľubkin manžel so slovami: “Ľubka, Ľubka, prečo si ma nechala?”

LUKO Ľubka, Ľubka, prečo si ma nechala?

METO Dobre, to odskúšame dodatočne... Ďalej: Ľubka začína plakať hlasnejšie, vzbudzujúc ešte väčší súcit. V tom okamžiku Doko začína spievať na nástupišti pieseň: „Doko prišiel na tento svet...”

DOKO */spieva/*. Doko prišiel na tento svet s hlbokou ranou na duši...

METO Pieseň budeme skúšať dodatočne. Ďalej: dojatí piesňou, všetci cestujúci otáčajú pohľady k Dokovi a v tom okamžiku, presne pred odchodom vlaku Ľubka vstáva a berie si kufor... Ale všimnite si, berie nie svoj kufor, ale cudzí a vystupuje. To je všetko. Prosto a jasno. Nejaké otázky?

ĽUBKA Ide vlak! */Je počuť približujúci sa vlak./*

METO Daj kufre dopredu! Pozor! Vystri sa! Usmiate! Dobre!

Vlak s rachotom prechádza cez stanicu.

LUKO Zase nezastavil!

Na nich sa sypú nedojedené sandviče, fľaše z umelej hmoty a iné. Prikrývajú si hlavy s rukami. Jedna poloprázdna fľaša udrela Ľubku po hlave a ona padá, stískajúc fľašu. Vlak odchádza. Nahnevane nadávajú a trhajú fľašu z Ľubkiných rúk.

ĽUBKA Nie! Fľaša je moja.

METO Z vlaku je všetko spoločné.

ĽUBKA Áno, ale mňa udrela.

METO Vypi si ju teda sama.

ĽUBKA Ja nie som alkoholička, aby som pila sama? */Nalieva Dokovi./*

Neplač a pi! Mŕtvi – živí, živí – mŕtvi. Koniec – koncov, to je medvedica, nie je človek...

- DOKO Lúto mi je. Desať rokov som s ňou žil v rezervácii a ona nakoniec zomrela.
- METO Zomrela, pretože si predával jedenie za pijatiku...
- DOKO To je pravda, ale ona ma aj tak mala rada. Nakoniec si sama predávala jedenie a nosila mi pijatiku.
- L'UBKA Ona proste spáchala samovraždu z lásky.
- DOKO Zo začiatku som predával len jazvecovu stravu a on nakoniec...
- L'UBKA Zomrel?
- DOKO Nie. Utiekol. Potom utiekli jelene, potom divé svine... Všetci utiekli. Nakoniec sme v rezervácii zostali len ja a Katja. A ona zomrela z lásky.
- METO Zomrela od hladu.
- L'UBKA Nie. Ona mala na výber, ale neutiekla. Zomrela z lásky.
- DOKO Trápim sa kvôli Katje! Viete ako ma to bolí?
- LUKO Viem. Aj mňa veľmi bolelo, keď ma udreli s tou veľkou fľašou z vlaku? Plná fľaša „Smirnov“.
- METO Tu nás vyvražia. Vyvražia nás! Zmiznime na naozajstnú stanicu. Nastúpime na vlak a ...
- L'UBKA */vzdychá/*. Kto nás pustí na naozajstnú stanicu?
- METO Ja som hudobník a mňa pustia všade. Poznám noty.
- L'UBKA */začudovaná/*. Prosím?
- METO Poznám noty. Pozri, tu sú. */Ukazuje narezané listy./*
- L'UBKA Prečo si ich narezal?
- DOKO Na záchod, prečo...
- METO Žiadne také. Narezal som ich, pretože ich viem naspamäť.
- LUKO A ja viem zase naspamäť cestovný poriadok. Šesťstodvadsať sedem staníc.
- METO Vieš ty koľko je nôt?
- LUKO Koľko?
- METO Len na týchto listoch je ich tisíc ... Mňa volali Maestro... Maestro von Metonjan.
- L'UBKA Ty si bol arméнец?
- METO Bol. Bol a zase budem. Ja som dirigoval Bethowena, Bacha, Feuerbacha...

- LUKO Prepáč, ale Feuerbach je filozof.
 METO To je jedno. Ja som študoval aj filozofiu.
 LUKO Filozofiu si neštudoval.
 METO Študoval. Ja mám dve vysoké školy.
 LUKO Kde si študoval filozofiu?
 METO Na Konzervatóriu. Ja som ukončil Konzervatórium.
 ĽUBKA Mne si povedal, že si končil na Psychiatrii?
 METO Áno. To je pravda. Ja som ukončil dve akadémié. Dokonca aj vo väzení som ležal a to je najväčšia univerzita života a teraz som náčelníkom na tejto prehnitej stanici...
 LUKO Nie si náčelník. Náčelník som bol ja.
 METO Veď vy samy ste ma pozvali za náčelníka?
 LUKO Prosím? Kto ťa pozval za náčelníka?
 METO Povedali ste mi, že obchod vám nejde a pozvali ste ma, aby som vám riešil problém?
 LUKO Nepozývali sme ťa, ty si prišiel a sám si sa ponúkol.
 METO Áno, ale vy ste súhlasili a najali ste ma ako manažera za jednu fľašku na deň?
 ĽUBKA Ticho! Prichádza vlak!

Šum /hluk, lomoz/ prichádzajúceho vlaku.

- LUKO Vlak mimo cestovného poriadku?

Vlak vchádza s rachotom a na nich sa znovu sypú odpadky. Jedna fľaša udrela Doka do hlavy a on upadol do bezvedomia. Vlak odchádza.

- ĽUBKA */vrieska/*. Vrahovia!
 LUKO To nie je život. Idem preč. Idem preč. Nasadnem podľa cestovného poriadku do vlaku do Kopenhagenu a vystúpim až v Reykjavíku.
 ĽUBKA Vrahovia!
 METO */dotknutý/*. Vrahovia sú tiež ľudia, Ľubka.

- ĽUBKA Prepáč, nervy mi už nedržia. Keby aspoň hádzali plné fľašky, ale oni.../Rozplače sa./ Nemôžeš sa ani napiť ako normálny človek! Ani jeden rušňovodič nezastavuje.
- METO Všetci železničari sú naničhodníci! Nakoniec zabijem nejakého železničiara, ale sa pozriem kto to bude? /Díva sa na Luka./ A to čo najskôr...
- ĽUBKA Nezastavujú! Nikto tu nezastavuje.
- METO /ešte viac nahnevany/. Načo by zastavovali? Podívajte sa na seba ako vypadáte! Ako mám robiť s takou spodinou? A stanica? Smetisko! A okrem všetkého chcú aj nájomné...
- LUKO Stanica sa naozaj musí vyčistiť.
- METO Stanica musí vypadáť ako nová! Rušňovodič si musí myslieť, že je naozajstná a zastaví! A povie "Matička skákavá!"
- ĽUBKA Dobre. Dopijeme fľašu a začíname.
- METO /pije a podáva ju ostatným/. Áno. Táto fľaša a koniec. Táto stanica musí vyzeráť ako...
- DOKO /pije/. Táto stanica musí vyzeráť ako ...
- LUKO /pije/. Táto stanica musí vyzeráť ako ...
- ĽUBKA /pije/. Táto stanica musí vyzeráť ako ...
- METO /pije/. A rušňovodič keď ju uvidí, povie...
- VŠETCI Matička skákavá!
- METO Áno. A nech zastaví. Luko a povedz mi ešte raz, ktorý vlak bude náš?
- LUKO Vlak číslo 29-81 do Prahy. Vo Varšave - spojenie do Berlínu a Hamburgu. Z Hamburgu- Kopenhagen a Reykjavik. Posledný vagón do Oslo a Stockholmu atď. Zopakujme - Budapešť, Varšava, Berlín, Hamburg, Kopenhagen, Reykjavik, Oslo, Stockholm, San Peterburg, Vladivostok, Vancouver, San Francisco, Los Angeles, New Orleans, Chicago, New York ...

Už zaspávajú a v diaľke písa vlak.

DRUHÝ OBRAZ

Luko rozdáva nové železničiarске čapice.

- LUKO Budú si myslieť, že sme železničiari a zastavia.
- METO A topánky nemáme?
- LUKO Nemáme. Len čapice som našiel v sklade.
- METO Ja nemám topánky - a on mi dáva čiapku...
- ĽUBKA Prichádza vlak! */Hluk približujúceho sa vlaku./*
- METO Rýchlo! Kufre daj dopredu! Do radu! Vyrovnani! Usmiati! Doko, aj ty!
- LUKO Vlak zastavil! */Hluk zastavujúceho sa vlaku./*
- METO Daj kufre dopredu! Rýchlo! Teraz úsmevy! Táák, dobre...
- ĽUBKA Zastavil?!
- METO Doparoma?
- LUKO */trie si oči/*. Medzinárodný?!

Zvuk otvárajúcich dverí.

- LUKO */vrieska/*. Dávaj pozor! Niečo hádžu!

*Na nástupište padá s veľkým hrmotom truhla a vlak odchádza.
Otvárajú nespelo truhlu a odtiaľ sa vymaňuje opitý bezdomovec
v starom fraku a cilindri.*

- HARY */ukazuje stanicu/*.S ...Stockholm?
- LUKO Prosím?
- HARY Je to Stockholm?
- METO Chod' do riti!

Opitý muž sa zvalí na zem.

- ĽUBKA Ten je na tom horšie ako my. */Podáva mu pohár/*. Vypi si, žobrák! Pi!

METO Len špinu tu vyhadzajú. Ale topánky má nové.

Muž pije pohár na eks a povzbudený zdvíha hlavu.

HARY Ja cestujem do... Do...

METO Ty cestuješ tam, kde aj my cestujeme.

HARY Pardón. */Znovu pije, ale v hrdle mu vznikne krč a on vyberá z úst vajce. Všetci sa pozerajú. Muž olúpe vajco- to je varené. Vyberá nôž, nareže vajco a zajedá si./*

METO */udivený, ohromený/*. Tento tu ma dojal! Kto si ty?

HARY Ja som...

METO Kominár?

HARY Nie.

Nastrčí pohár a Ľubka mu zase nalieva.

ĽUBKA A čo si?

HARY Ja som show-man.

METO Čo? */Prosím/*

HARY Show-man. Robím ilúzie.

ĽUBKA Čo?

HARY I- lú-zie.

DOKO A to je zas čo?

HARY Ilúzie sú všetko na tomto svete. */ Z rukáva vyletí holub./* Ešte Cézar povedal, že národ potrebuje chleba a čo, pýtam sa?

ĽUBKA Pitie?

HARY Nie. Národ potrebuje chleba a zábavu. Vieš ty, kto je to Cézar?

ĽUBKA Viem, samozrejme. To je...

METO */k Ľubke/*. Nehovor s neznámymi!

HARY Nepotrebuješ vedieť kto je Cézar. Ale pozrime sa, čo hovorí na túto otázku Markes?

ĽUBKA Marxa poznám.

- HARY Nie Marx, ale Markes. Gabriel Garsie Markes. "Sto rokov samoty". Strana 234 , ôsmy riadok: "A raz do Makonda prišiel...", čo, pýtam sa ja, a Markes odpovedá - cirkus. Markes odpovedá – nie ja.
- ĽUBKA Cirkus - áno. Cirkus je niečo pekné.
- HARY A už vonkoncom nehovorme o Shakespearovi. Svet je čo, pýtam sa a on odpovedá – svet je ...
- ĽUBKA Stanica?
- HARY Nie. Svet je scéna. Pochopili ste?
- LUKO Áno.
- HARY Nič ste nepochopili.
- METO */urazený/*. Prepáčte, no ja...Ja som Maestro von Metonjan.
- HARY Maestro aký? */Dusí sa od smiechu, kašle a vyberá vajcia z úst./* Máte pijatiku?
- ĽUBKA Došla nám.
- HARY To je zle. Veľmi zle! Keď niet pijatiky, niet i ilúzií. Dobrú noc!

*Vchádza do čakárne a počujeme ako sa zrúti na zem a zachrápe.
Zotmenie.*

TRETÍ OBRAZ

Ráno. Všetci spia na nástupišti. Meto sa zobúdz, trasúc sa zimou, a trie si bosé nohy. Zadíva sa na zabudnutý show-manov nôž, berie ho a vchádza do miestnosti čakárne. Ostatní už zobudení, pozerajú zhrození za ním. Za chvíľu vychádza so žltými topánkami muža. V rukách drží jeho frak a prehladáva ho.

- METO Nemá žiadne peniaze.
- ĽUBKA Ty si ho zabil?
- METO A čo mám chodiť bosý?
- LUKO Teraz príde dopravná polícia!

METO Nebojte sa. Hodíme ho z nadchodu do nákladného vlaku. */Hrabe vo vreckách./* Ani doklady nemá...

LUKO Ja všetko poviem dopravnej polícii.

METO A vajcia vyťahoval z vrecka. */Vysýpa vajcia a tie sa rozbijú na zemi./*

V tomto okamžiku dvere na čakárni sa otvárajú a vychádza muž s nožom v bruchu zabodnutým až do rukoväte. Ruky sa mu trasú po opici.

HARY Niečo k pitiu? Prosím vás!

Zdesení na neho pozerajú. Meto omdlieva.

HARY */vrieska prosíkajúc/*. Pivečko!

Ľubka podáva plechovicu piva.

HARY Daj! */Pije, bez toho, že by dokonca zbadal nôž v bruchu./* Vy čo ste zač?

ĽUBKA My...

HARY Áno, vy?

DOKO My... Ja... Moja medvedica zomrela.

HARY */pozerá sa naňho sústredene/*. Ty si Doko?

DOKO Ja... Ja som nič neurobil. On... */ukazuje na ležiaceho Meta./*

HARY Nie je on. Ty si vybraný.

DOKO K čomu som vybraný?

HARY Aby si videl všetko do konca.

DOKO Ja som nič nevidel. Ja som spal... Medvedica mi zomrela... Volala sa Katja.

HARY Medvedica nezomrela.

DOKO Zomrela pred rokom pred mojimi očami.

HARY Nezomrela - tam je . /*Ukazuje dvere čakárne.*/Vojdi a pozri sa na ňu.

DOKO Ale ona zomrela?!

HARY Povedal som, vojski a pozri sa na ňu!

Doko bojzljivo odchádza a vchádza do čakárne. Všetci napäto čakajú.

DOKO /*vychádza.*/ Medvedica! Predáva lístky! Kde budeš cestovať, pýta sa ma, nikde, hovorím...

LUKO /*pozerá do čakárne.*/ Nikto tam nie je?

DOKO Kde budeš cestovať, pýta sa ma. Nikde, hovorím. Nie, hovorí ona, budeš cestovať. Tu máš lístok, povedala...

ĽUBKA Doko? Čo to držíš?

Doko si až teraz pozerá na ruku.

ĽUBKA Lístok! /*Šklbe mu ho z ruky.*/ Lístok! /*Ukazuje ho Lukovi.*/

LUKO Lístok na dvadsiateho augusta! Orazítkovaný s dnešným dátumom? Pána beka!?

Muž vyberá z truhly premietací aparát.

HARY A teraz uvidíme jeden zriedkavý film. /*Obzerá priestranstvo.*/ Tu je trochu svetlo...

Priestranstvo sa pomaly zatmieva.

HARY Takto je to lepšie. Začínáme.

Začína premietanie, ktoré my nevidíme. Oni sa pozerajú ako hypnotizovaní za lúčom svetla.

- HARY Na obrazovke vidíte veľkého majstra magického zmiznutia Haryho Hudiniho, ktorý dokázal utiecť nie len od života, ale dokonca aj od smrti. Hľa, približuje sa k železnej truhle a líha si do nej pred prekvapeným mnohotisícovým obecnstvom. Kňaz sa postaví uprostred davu : “Hudini, ty sa zahrávaš s prekliatím”. Zatvárajú truhlu. Spúšťajú ho do oceánu. Minúta, dve, tri...Nesú sa ženské vresky, matky zakrývajú deťom oči... Všeobecné apokaliptické zvolanie sa dvíha z davu. A v tomto momente Hary vypláva nad vodou. Veľký Hary Hudini, ktorý utiekol aj od života aj od smrti. To je všetko. Zajtra budeme pokračovať druhou časťou. */Vychádza./*
- ĽUBKA */za ním/. Pane?*
- HARY Áno?
- ĽUBKA A vaše meno?
- HARY Hary.
- ĽUBKA Hary Hudini?
- HARY Môže sa povedať aj tak... */Vychádza./*

Zatmenie.

ŠVRTÝ OBRAZ

Ráno. Sedia v očakávaní pred dverami Hudiniho. Hovoria šeptom. Meto zamračene fajčí.

- ĽUBKA Teraz sa zobudí a budeme vidieť druhú časť. Čo sa asi stane v druhej časti?

- DOKO Kde budeš cestovať, pýta sa ma. Nikde, hovorím. Nie, hovorí ona, budeš cestovať. Tu máš lístok, povedala...
- ĽUBKA */nalieva Dokovi./* Pi! Pi, lebo vytriezveš...
- LUKO */obzerá lístok/.* Ja som medvedicu nevidel. Ale lístok je orazítkovaný s dnešným dátumom?
- ĽUBKA */pije./* Mám strach! Pijem, pijem – a neopíjam sa? Nôž trčí – a on pije pivo?
- METO Nôž prešiel medzi črevami. Ale zomrie. Do zajtra zomrie.
- LUKO Dátum môže razítkovať len automat?
- DOKO Kde budeš cestovať, pýta sa ma. Nikde, hovorím. Nie, hovorí ona, budeš cestovať. Tu máš lístok, povedala...

Zase pozerajú k Haryho dverám.

- ĽUBKA Ešte ho niet?
- METO Zomrel. Dostal infekciu a zomrel.
- DOKO Kde budeš cestovať, pýta sa ma. Nikde, hovorím. Nie, hovorí ona, budeš cestovať. Tu máš lístok, povedala...
- LUKO Film bol celkom dobrý.
- ĽUBKA Pekný bol. Ja mám rada ľúbostné filmy.
- LUKO Film nebol ľúbostný.
- ĽUBKA Bol.
- LUKO Nebol.
- ĽUBKA Bol. Vo všetkých filmoch je láska.
- LUKO Ticho! Zobudíš ho.
- ĽUBKA Šššššt!
- METO Aký film? Na aký film ste sa pozerali?

Doko zdvíha špak zo zeme, dáva ho do úst a dlho loví po vreckách zápalky. Nakoniec nachádza zápalky, otvára ich a pozerá sa dovnútra.

- DOKO Medvedica! */Všetci vyplašene skáču./*

METO Kde je?
 DOKO Vnútri. V zápalkách. */Ukazuje krabičku a rozpráva sa s niekým vnútri./* Áno. Ja som. */Nakláňa ucho ku zápalkám/*. Kde budeš cestovať, pýta sa. */Odpovedá hlasne./* Nikde. */Znovu nakláňa ucho./* Nie, hovorí ona, budeš cestovať... Tu máš lístok...

Vyberá z krabičky lístok a dáva ho Lukovi.

LUKO Lístok na dvadsiateho augusta! Orazítovaný s dnešným dátumom?
 DOKO */ku krabičke/*. Katja?
 METO */Meto sa pozerá do krabičky./* Idiot! Tento tu sa úplne zbláznil. Kde tu vidíš medvedicu? Hop Katja, na smetisko!

Hádza krabičku do odpadkového koša. Z koša zaznie mocný rev medvedice a vychádza Hary Hudini so zabodnutým nožom v bruchu. Naťahuje dlaň, na ktorej je zápalková krabička.

HARY Kto zahodil zápalky?

Pri jeho zjavení Meto znovu omdlieva.

DOKO */ukazuje na Meta/*. On.
 HARY Myslíte si, že medvedica zmizne? Aha, tak? Nezmizne – ona je vo vás. A zmizne spolu s vami. Áno, hmota môže zmiznúť, ale ona mizne spolu so svedkami, t.j. s vami. Je vám to jasné?
 ĽUBKA Jasné.
 HARY Nič vám nie je jasné. To nie je filozofia pre alkoholikov ako ste vy, ktorý chcú súčasne aj aby zmizli, aj aby boli tu.
 DOKO My... My nechceme zmiznúť. My chceme, aby ...
 ĽUBKA My chceme nastúpiť do vlaku a zmiznúť odtiaľto.
 HARY Kde?
 ĽUBKA Tam... Kde odchádzajú ostatní... Na nejaké miesto, kde...

- HARY Takého miesta niet. Celý svet je Titanik a všetci ľudia sme cestujúci. Jediný útek je ilúzia.
- ĽUBKA Tak ako poviete, pán Hary.
- HARY Áno, ilúzia. Ale nie táto. */Šklbne fľašu Ľubke a odhadzuje ju./* Nie táto. */Vyberá vajco z úst./* Dokonca nie i táto. */Vyťahuje nôž z brucha a hádže ho na zem./* Zmiznutie sa môže uskutočniť len pomocou vyššej ilúzie. Ilúzie, ku ktorej dochádza tu. */Ukazuje na svoju hlavu./* A mení hmotu na ducha. A tam, oslobodený od hmoty, každý bude môcť dosiahnuť to o čom sníval. Tam, v prekrásnom svete ducha!
- ĽUBKA Máte pravdu, pán Hary! Upokojte sa.
- DOKO My, my...
- HARY Áno. Vy zmiznete, lebo ste vybraní. Celú večnosť som vás hľadal a našiel som vás. A presťahujem vás tam, do priestorov ducha.
- ĽUBKA Nehovorte, prosím vás také strašné veci. Všetci pijeme, ale vy prehánate...
- METO */prichádza k vedomiu/.* Ja...Ja...
- HARY Aj ty. Aj on! Aj ona!
- METO Ja poznám noty, pán Hudini. Pozrite sa! */Podáva noty./*
- HARY Prosím? */Berie narezané listy./* Ludwig van Bethowen, Symfónia číslo deväť?

Hudini začne spievať podľa nôt.

- HARY fa, fa, sol, la, la, sol, fa, mi, re, re, mi, fa, fa, mi, mi.
fa, fa, sol, la, la, sol, fa, mi, re, re, mi, fa, fa, mi, re, re.
Mi, mi, fa, re, mi, fa-sol-fa – re, mi, fa-sol-fa-mi, re, mi, la.
fa, fa, sol, la, la, sol, fa, mi, re, re, mi, fa, fa, mi, re, re-e-e.

Óda ho oduševňuje.

- HARY Alle zusammen!

Zdvíha ruku a v ruke sa mu zjavuje dirigentská palička a všetci presvedčivo spievajú originálny text ódy.

Freude, shoener Goetterfunken,
Tochter aus Elysium,
wir betreten feuertrunken,
Himlische, dein Heiligtum!

Daine Zauber binden wieder,
was die Mode streng geteilt;
alle Menschen werden Bruder,
wo dein sanfter Fluegel weilt...

- HARY Každý je časťou Bethowena a Bethowen je časťou z nás. /*Ukazuje na nebo.*/ Každý nosí v sebe celého ducha Sveta a pomocou zmiznutia znovu sa roztvorí v ňom. Máme ešte pitie?
- ĽUBKA Nemáme. Došlo.
- HARY Aj show skončilo. Dobrú noc!

Zatmenie.

PIATY OBRAZ

Ráno. Hudini vychádza s topánkami v jednej ruke a prázdny pohárom v druhej. Trasie sa po opici

- HARY Prosím? Prosím vás?
- LUKO Čo?
- HARY Trochu pivečka?
- ĽUBKA Nemáme pivo. Došlo.
- HARY Umieram!
- ĽUBKA Pretože včera večer ste to prehnali. Také veci ste rozprávali...

HARY Niečo k pitiu? */Pozerá sa na fľašu, ktorú drží Meto./* Prosím vás!
 METO Nemáme. Je tu len pre mňa...
 HARY Zober si tieto topánky. Ty si mladý a máš budúcnosť...

*Necháva topánky pred Metom a zdvíha svoj pohár. Meto mu nalieva.
 Prehltne na ex alkohol a zase podáva pohár k Metovi.*

METO Už viac nie je. Došlo.
 HARY Chod' kúpiť!
 METO Za čo?

Hary strčí ruku do Metovho vrecka a vyberá bankovku.

HARY Tu je.

Meto ohromený pozerá vodný znak na bankovke.

METO Skutočná. Môžeš ešte?
 HARY Môžem, ale ak mi naleješ ešte trochu. */Meto mu nalieva a on vyberá ešte jednu bankovku z jeho vrecka./*
 LUKO A ešte? Môžeš?
 HARY Áno, ak bude pitie.
 LUKO Hľa. */Nalieva mu a Hary vyberá bankovky aj z jeho vrecka./*
 ĽUBKA A môžeš ešte?
 HARY Nie.
 METO Prečo?
 HARY Pretože došla pijatika.
 ĽUBKA A ak budeme mať ešte pijatiku, čo iné môžeš urobiť?
 HARY Všetko.
 METO A môžeš zastaviť vlak?
 HARY Môžem.
 ĽUBKA A aby sme nastúpili do neho?
 HARY Áno.

- METO Nemôžeš.
- HARY Môžem, ale len keď budem mať čo piť.
- ĽUBKA Nemáme už. Došlo.
- HARY Tak potom dobrú noc. Ak nájdete pitie, budeme pokračovať. /
Vchádza do čakárne a zaspáva, ostatní zostávajú zamyslení./
- METO Klame. On je proste obyčajný alkoholik. Hovorí nesúvislé veci ...
- LUKO Áno, ale lístky sú skutočné?
- ĽUBKA A film? Aké strasti a aká láska!
- METO Ja som film nevidel.
- DOKO A medvedica? Kde budeš cestovať, povedala, nikde, hovorím. Nie, hovorí ona, budeš cestovať atď ...
- LUKO Nôž trčí a on neumiera?
- METO Zomrie. Povedal som vám, že zomrie. Teraz má peritonit a zomrie..
- DOKO Ak pije pravidelne, nezomrie, pretože sa dezinfikuje.
- METO Zomrie.
- DOKO Nezomrie.
- METO Možno nezomrie, ale vlak nemôže zastaviť.
- DOKO Môže.
- METO Nemôže.
- ĽUBKA Ak má pijatiku, môže.
- LUKO Skúsme. Ja mám jednu skrytú fľašu. /*Vyberá fľašu zo svojho kufra./*
- METO Daj dopredu kufre, nech si myslia, že sme cestujúci. Vyrovnajte sa a usmejte sa. Tak.
- ĽUBKA Mám ho zobudiť?
- METO Áno. Zobuď ho.

ŠIESTY OBRAZ

Všetci s kuframi v ruke a plnou fľaškou sa trápia , aby zobudili Haryho, ale to je dosť ťažko. Drgajú ho, fackajú ho a polievajú s vodou.

- ĽUBKA Hary, vstávaj! Našli sme pijatiku! Vstávaj!

METO Zomrel! Ja som vám povedal...

DOKO Nezomrel. Opitý človek nezomiera... Zobuď sa, Hary!

HARY Čo sa deje?

ĽUBKA Našli sme pijatiku, Hary! Môžeš zastaviť vlak, že?

HARY Môžem.

ĽUBKA No tak pod! Tu máš pijatiku!

HARY Kde je?

LUKO */necháva fľašu/*. Tu je.

HARY To je málo. Nebude stačiť.

LUKO Mám ešte jednu fľašu.

HARY Aj to je málo. To nebude stačiť ani na dva dni.

METO Dva dni? Aký čas je potrebný na zastavenie vlaku?

HARY Dost'. Aspoň mesiac. Dokonca i viac...

METO Akože mesiac. Vlak zastavuje za jednu minútu?

HARY Vlak áno, ale vy sa musíte pripraviť.

METO My sme pripravení. Tu sú kufre. */K ostatným./* Zoraď sa do rady!
Usmiati. Kufre daj dopredu!

HARY Ó, nie tak. Vy sa musíte pripraviť duševne a to nejde tak rýchle a ľahko.

DOKO K čomu sa musíme duševne pripraviť?

HARY K životu tam... Tam nájdete nový a úplne iný svet a musíte byť pripravení, aby ste ho prijali.

ĽUBKA Ja nič nerozumiem?! Ako sa máme pripraviť?

HARY Ja vás pripravím. Od vás chcem len trpezlivosť a pijatiku. Dnes napríklad, začneme s prvou hodinou – hodina o show.

METO Prepáčte, ale my sa nechceme stať kúzelníkmi.

HARY Prirodzene že nie, ale svet, do ktorého odchádzate to vyžaduje.
Pretože, tak ako povedal Shakespeare, celý svet je scéna.

LUKO A čo musíme teraz robiť?

HARY Nič. Počúvajte a zapisujte si. Tu máte tušky a papiere.

Všetci si sadajú a zapisujú.

HARY Prvá hodina – druhy show. V závislosti od počtu ľudí, ktorí účinkujú v show, rozdeľujeme ich na tri druhy. Prvý druh – show s jedným človekom sa volá one – man show.

Opakujú po ňom a zapisujú.

HARY Show s dvoma ľuďmi sa volá two – man show.

Opakujú po ňom a zapisujú.

HARY Show s troma ľuďmi sa volá ...

METO Three-man show?

HARY Nie. Show s troma a viac ľuďmi sa volá many – man show. Ďalej. Ak máme jednu minútu dobu trvania – one – minute show. Pri dvoch minútach trvania – two minute show a pri troch minútach...

METO Three-minute show?

HARY Nie. Pri troch a viac minútach show sa volá long – time show.

A nakoniec v závislosti od toho, či obecenstvo platí alebo nie, show sa rozdeľuje na dva druhy: ak obecenstvo platí – platené a ak neplatí

...

LUKO Bezplatné?

HARY Nie! Volá sa dobročinné. Na dnes stačí...

VŠETCI */zapisujú/*. Na dnes stačí...

HARY Ak zajtra bude pijatika, budeme pokračovať. *./Dopije fľašu a vychádza./*

SIEDMY OBRAZ

METO Hovorí samé hlúposti. Jedna minúta sa volá jedna minúta, dve minúty sa volajú dve minúty, tri minúty ...

ĽUBKA Tri a viac minút...

METO Hm, hej, hej ...

- DOKO Včera večer zase som videl medvedicu... Kde budeš cestovať, opýtala sa ...
- METO No a čo? Cestoval si?
- DOKO Nie, ale dala mi lístok. */Ukazuje lístok./*
- LUKO Zase na dvadsiateho augusta! A zase s dnešným dátumom? Prečo na dvadsiateho?
- DOKO Nevie. Katja ich tak dáva.
- METO To nie je Katja.
- ĽUBKA Ako to že nie je?
- METO Tak. To je on. Vždy keď sa zjaví medvedica, on tu nie je a opačne.
- DOKO Neverím.
- METO To sa môže preveriť. Kedy ide nasledujúci vlak?
- LUKO V dve desať. Medzinárodný do Moskvy, San Peterburgu, Vancouveru.
- METO Ak medvedica predáva lístky, musí prísť pred príchodom vlaku. Je to tak?
- LUKO Princípne – áno. Ak má smenu.
- METO Budeme ju čakať, ale spolu s Harym. Zavolaj ho sem.
- ĽUBKA Spí. Veľmi je opitý.
- METO Prenesieme ho. Poďme.

Z čakárne vynášajú mŕtvolne opitého Haryho.

- METO Doko, daj medvedicinu reťaz! */Stahuje remienok – reťaz okolo Haryho krku./* Poďme, uvidíme, či tentokrát medvedica zase príde? Koľko ostáva do príchodu vlaku?
- LUKO Pol hodinu.
- METO Počkáme. Ja sa neponáhľam. */Sadajú a čakajú./*
- DOKO To čo robíme, nie je čestné.
- ĽUBKA Ja si tiež myslím. Ten človek nám premieta filmy a učí nás samé dobré veci a my ho viažeme.
- METO Učí vás sprostosti, aby ste mu nosili pijatiku. Čistý podvodník! Zajtra ho vydáme dopravnej polícii.
- ĽUBKA A ak sa dozvedia, že si ho pichol s nožom?

- METO Nôž nie je skutočný. Pozri sa! */Ukazuje nôž, stíska ostrie a to sa vsunie do rukoväte./*
- LUKO Pozri sa ty naňho! A peniaze, ktoré vytiahol z úst sú moje. Tie isté bankovky som mal predtým vo vrecku a teraz ich nemám.
- DOKO To znamená, že i medvedica nie je skutočná?
- METO A to, že sa vymaníme, myslíte, že je pravda? Nikdy sa nevymaníme. Ja už som tak zle, že sa mi viac nechce žiť...
- ĽUBKA A ja už vôbec nehovorím...
- LUKO A ja? Ja som už mimo systému.
- ĽUBKA Akého systému?
- LUKO Železničiarkeho. Celá zemegula je vpletená do siete koľajníc. Teraz klepem po tejto koľajnici a vybrácie je cítiť v Moskve, Paríži, New Yorku a Šanghaji. Celý svet je v sieti, len ja som mimo nej. Stratil som tisíce spojení...
- DOKO Keď stratíš len jedno – aj to stačí. Držím reťaz– a na druhom konci nikto nie je...
- ĽUBKA Obyčajný človek spolieha len na jedno spojenie a keď sa roztrhá – koniec. Múdri ľudia udržiujú veľa spojení a tak sa bolesť rozdeľuje.
- METO To nie je pravda. A ja, keď som múdry, prečo som sa ocitol tu? Takú kariéru som mal, také vrcholy a na čo? Jedna bezvýznamná žena mi rozbila život.
- ĽUBKA Ja?!
- METO Nie ty. Ale aj ty si taká istá. Ženy su podlé stvorenia.
- ĽUBKA Čo som ti urobila ja?
- METO Keď príde na to čas, aj ty mi urobíš. Žena je narkotik a všetci muži sme narkomani.
- ĽUBKA Povedz mi čestne, kde je teraz tá žena?
- METO Nie je už na tomto svete. Ale aj ja som tu neni...
- ĽUBKA To čo si povedal o ženách... To čo si povedal o ženách je pravda. Všetky ženy sme podlé, podlé...
- METO Kurvy!
- ĽUBKA To nič nie je. Ty keby si vedel... Ty keby si vedel aké veci som robila pre lásku a ona pre mňa – nič. My ženy sme...*/Rozplače sa./*

- DOKO Aj medvedice sú rovnaké, ale keď nemôžem bez nej.../Rozplače sa./
- LUKO Včera, napríklad, prešlo päť vlakov s pieskom v jednom smere a päť zase s pieskom v opačnom smere. Aký je zmysel, pýtam sa, aby si viezol piesok tam a vracal ho naspäť? Ak sa zamyslíš, to nemá zmysel, ale ak sa nezamyslíš – možno má...
- METO Koľko minút zostáva?
- LUKO Päť.
- METO To znamená, že medvedica už by mala byť vnútri. Doko, pozri sa a povedz, je tam medvedica?
- DOKO Mám strach?
- METO Dobre. Pozrieme sa všetci spolu. Podďte! /Idú k oknu a pozerajú sa donútra./ Je tam medvedica?
- VŠETCI Nie je.
- METO Čo som vám povedal? Niet medvedice, niet vymanenia.

V tomto okamžiku je počuť prichádzajúci vlak a všetci sa obracajú. Vlak prefučí zo silným medvedím revom.

- DOKO Medvedica! Védie vlak!!
- ĽUBKA /žehná sa./ Bola to ona. Meto, videl si ju?
- METO Videl, ale neverím.
- LUKO Bola to medvedica. Ja som dokonca videla dve medvedice. Určite to bol pomocný rušňovodič?
- ĽUBKA To je z pitia – ja som videla dokonca dva vlaky.
- DOKO Bola to Katja. Pozri, ešte jeden lístok dala. /Berie lístok./ Zase na dvadsiateho. Už máme štyri lístky na 20-teho augusta.
- LUKO Všetko som videl v systéme železníc, ale medvedice, aby viedli vlak, som nevidel. Aj rušňovodič – medvedica, aj pomocný rušňovodič – medvedica.
- ĽUBKA Ak existuje medvedica, to znamená, že existuje aj vymanenie.

ÔSMY OBRAZ

Hary a ostatní.

- HARY Druhá hodina – hodina filozofie. Nadýchni sa zhlboka a zadrž.
Jedno, dve, tri, štyri, päť, šesť, sedem, osem...
- LUKO */vypúšťa vzduch/*. To zase prečo?
- HARY Na výdrž do posledného dychu. Orchester “Titanik” hral celých desať minút potom ako sme sa potopili. A keď loďky “Karpatia” prišli a našli len ľadové trupy, hudba ešte znela z hĺbín oceánu.
- ĽUBKA Nebodaj ste boli tam?
- HARY Áno, napríklad...
- LUKO Hudobník?
- HARY Nie. Napríklad dirigent... A teraz pokračujeme prvou hodinou o vymanení. Druhy úniku z reálnosti: Prvá, najnižšia forma úniku je alkohol, alebo pokus o únik pomocou nemyslenia. Druhá forma úniku - náboženstvo, alebo pokus o únik pomocou myslenia. Tretia forma bussines /obchod/, alebo pokus o únik z reálnosti pomocou skutku. To sú tri nižšie formy úniku, alebo únik pomocou vecí, ktoré sú mimo vás. Všetky veci mimo vás sú nižšie veci.
- ĽUBKA A kde sú vyššie veci?
- HARY Tie sú vnútri vo vás. Nikde v šiestych smeroch sveta neodhalíte nič. Jediné niečo je vo vás. To je siedmy smer Sveta, ktorým sa vydáme my... Dnes len nazrieme cez okienko siedmeho smeru, aby sme len videli ako vypadá. Hotoví! Raz – zatvorte oči, dva – nemyslite na nič, tri – uvoľnite sa, štyri - vaše telo je ľahšie, päť – vy ste šťastní a známi. Vy ste najväčší hudobníci. Oblečení ste v čiernych frakoch a ste na scéne. Zoberte pozorne nástroje, všetky sú „Stradivari“. Obecenstvo je oficiálne a vyberané . */Už hypnotizovaní, berú pozorne husle a Harry zastáva na dirigentské miesto a pokračuje :/* Vážené dámy a páni - “Kvartet Titanik”! */Výbuch potlesku a všetci sa pokláňajú./* Hotoví ... Koncentrujte celú svoju energiu. Začiatok nech bude výbuch. Tri – štyri! *Hudba hrmí a všetci hrajú pohybujúc synchronne sláčikmi husiel. “Kvartet” sa vžíva do hudby a Harry*

energicky diriguje, zvolávajúc "Tempo!, Avanti!, Vibrato intensivo!, Forte!, Subito forte!, Tutti!, Legero!" a pod..A na vrchole koncertu Hary zrazu opúšťa dirigentský pult a tleska rukami. Hudba zastavuje, ale „hudobníci“ energicky pokračujú v pohybe sláčikmi.

HARY Haló, orchester "Titanik", dost'. Zobud'te sa, potápanie sa odkladá.

Zobúdzajú sa.

HARY Vážené dámy a páni, to čo ste videli, sa volá obyčajná hypnóza, ktorú môže urobiť každý pouličný kúzelník. Hypnóza je tiež útek z reálnosti, ale bohužiaľ tiež krátkodobý, pretože človek sa predsa len niekedy zobudí. Sen nie je život, dámy a páni, napriek tomu, že život je sen.

/Hary odchádza./

METO Vlák, ktorý nám sľubuje nebude skutočný.

DOKO A aký?

METO On nás zhypnotizuje.

LUKO A keď sa zobudíme?

METO Keď sa zobudíme, zabijem ho. Tentokrát ho naozaj zabijem. Aby nás nemohol uspať, navrhujem, kým bude hovoriť, aby sme si z času na čas udreli po jednej facke. Tak si budeme istí, že nespíme.

DOKO Fackajte sa. Ja som sa cítil krásne, kým som sníval. Veľmi to bolo krásne.

METO Krásne, ale nie je to pravda.

ĽUBKA Čo na tom záleží, ak je to pekné.

METO Proste to je klamstvo.

ĽUBKA No a čo pekného je pravda na tomto svete? Láska?

LUKO Alebo snáď pijatika?

DOKO Alebo Katja? Bola a teraz jej niet. Pravda končí smrťou...

DEVIATY OBRAZ

HARY Posledná hodina: druhy života. Ľudský život má dva druhy: viditeľný a neviditeľný. Vo viditeľnom živote, nazvanom tiež reálny, žije telo. A v neviditeľnom, kde sú túžby a nádej, žije duch. Vážené dámy a páni, ja som zasvätil celý svoj život do skúmania sveta ducha. Svet ducha je tiež práve tak reálny, ako aj ten druhý, pretože telo bez ducha neexistuje.

Dámy a páni, veľký okamžik nastúpil. Dnes, 20 augusta, váš vlak zastaví a vy nastúpite do neho. Hľa, už prichádza! Ticho! Započúvajte sa! Počujete ako vibrujú koľajnice? Tu je ...

ĽUBKA Áno. Počujem, počujem!

HARY Prichádza! Počujete ako poklepávajú kolesá?

Šum idúceho vlaku a zvuk lokomotívnej píšťalky.

METO Kufre daj dopredu. Tak... Doradu! Usmiate! Nech si myslia, že sme cestujúci...

HARY Pokojne! Tento vlak páni, prišiel špeciálne pre vás a zastaví len kvôli vám.

ĽUBKA A zastaví?

HARY Zastaví.

LUKO Nezastaví.

HARY Zastaví.

LUKO Aj keď zastaví – neotvorí dvere.

HARY Ticho! Tak sa nedá robiť! Chcem ticho! Ticho a koncentráciu! Vlak vchádza do stanice! Zastavuje!

VŠETCI Zastavil!

Šum zastavujúceho vlaku.

HARY Dvere sa otvárajú...

VŠETCI Otvorili dvere!

Šum otvárajúcich dverí.

HARY   A my nastupujeme... Dopredu, dámy a páni!
VŠETCI   Nastupujeme.

Idú k vlaku.

DESIATY OBRAZ

Vo vlaku. Šum oživenej stanice a zvuky pohýňajúceho vlaku. Truhla stojí ako telefónna kabínka. Doko, Ľubka a Meto.

ĽUBKA   Vlak! Naozajstný vlak! A my sme vnútri. My sme cestujúci, rozumiete? Nemôžem uveriť. Ako sa to stalo tak zrazu?
DOKO   Ja som vôbec nepochopil čo sa stalo? A ako sa to stalo?

Vchádza Hary.

HARY   Vážené dámy a páni, vitajte. Váš vlak odchádza, dámy a páni!
ĽUBKA   Vlak odchádza! Odchádza!
DOKO   Odišiel! Pozri! Pohybujeme sa.
ĽUBKA   My cestujeme.
METO   Prepáčte, kde vlastne cestujeme?
ĽUBKA   Neviem? Ved' sme chceli nastúpiť a ... Naozaj, kde ideme?
HARY   Kde chcete odísť?
ĽUBKA   My... My sme chceli nastúpiť a aby sme boli ako iní ľudia vo vlaku...
HARY   Odo mňa ste chceli, aby som zastavil vlak. Tu máte vlak, na ktorý ste chceli nastúpiť...

Vchádza Luko.

- LUKO Nie je tu ani jeden cestujúci - celý vlak som obišiel. Ani jeden cestujúci!
- METO Ako to, že niet?
- LUKO Niet. Proste niet.
- METO Nie je možné. Hary, počul si? Nie sú tu cestujúci?
- HARY Sú, akože nie sú? Veď vy ste cestujúci?
- LUKO A prečo tu nie sú iní cestujúci?
- HARA Nie sú, pretože tento vlak je váš vlak. Iní cestujúci cestujú v ich vlakoch. Pre každý vlak sú cestujúci a pre každého cestujúceho je vlak.
- METO Nemôže byť vlak bez iných cestujúcich. Luko, choď a opýtaj sa rušňovodiča prečo tu nemá cestujúcich?
- LUKO Rušňovodiča tiež niet.
- ĽUBKA Prosím?
- LUKO Povedal som, rušňovodiča tiež niet.
- METO Ako to, že niet rušňovodiča?
- HARY Niet, pretože vy ste chceli len vlak. Nikto nepovedal, že chce aj rušňovodiča.
- ĽUBKA Ako môže byť vlak bez rušňovodiča. Mám strach – tu sa odohráva niečo divné.
- DOKO Ja viem kto riadi vlak.
- ĽUBKA Kto?
- DOKO Medvedica.
- LUKO Nie. Nevidel som medvedicu. Proste nikto.
- ĽUBKA Mám strach. Pane Bože, prečo sme odišli?
- ĽUBKA Chcem sa vrátiť.
- DOKO Ja sa tiež zriekam. Ja som odtiaľ vôbec nechcel odísť. Nastúpil som, aby som nezostal sám.
- ĽUBKA Ja som si tam vykupovala hriech... Ja... Ja mám hriech...
- DOKO A ja vari nemám? Kto usmrtil Katju?
- ĽUBKA Chcem sa vrátiť k svojim hriechom. Och, ako krásne som si tam strádala! Čo viac som potrebovala?
- DOKO Aj ja som pekne strádal. Strádaš a piješ – strádaš a piješ, čo viac potrebuješ?

- ĽUBKA Čo teraz budeme robiť?
- METO Je tu záchranná brzda?
- LUKO V tejto rýchlosti by to bola katastrofa.
- METO */k Lukovi./* Pamätáš si iný taký prípad, že by vystúpili všetci cestujúci?
- LUKO Áno. Keď bol signál o bombe vo vlaku a všetci vystúpili.
- ĽUBKA Znamená to, že aj teraz máme bombu?
- LUKO Neviem. Nič nemôžem povedať.
- ĽUBKA Je tu bomba!
- HARY Nie. Nie je bomba. Vy ste chceli len vlak a nie vlak s bombou.
- METO Kde sú potom cestujúci a rušňovodič? Je tu bomba.
- DOKO Vy rozhodujete – ja som hlúpy. Ak je – je, ak nie je – nie je...
- METO Viete čo sa deje v tomto okamžiku? V tomto okamžiku odvádzajú vlak na bezpečné miesto, aby bomba vybuchla.
- LUKO Odviedli ho dávno. Doteraz mal zastaviť.
- METO Sú bomby, ktoré explodujú presne keď vlak zastaví.
- ĽUBKA To je príčina, prečo nezastavuje. A nikdy nezastaví.
- DOKO Nech vybuchne a nech sa všetko skončí.
- LUKO Nechcem umrieť vo vlaku. Celý život som sa pozeral na nezmyselne cestujúce vlaky. Nechcem!
- ĽUBKA Ja si zaslúžim, aby som zomrela. Zaslúžim, ale mám strach z čakania. Lepšie bude ak skočím.
- METO Všetci zomrieme, to je jasné. Ale Hary bude prvý. Najskôr vyhodíme jeho a potom zomrieme aj my.
- HARY Nikto nezomrie.
- LUKO A ako sa odtiaľto dostaneme?
- HARY Ja vás môžem dostať zovšadiaľ.
- METO Ako?
- HARY Poviem vám, ale jednému za druhým. */Otvára „dvere“ stojacej truhly./* Nech vojde najskôr Ľubka.

Ľubka sa váhavo obzerá a vchádza do truhly.

JEDENÁSTY OBRAZ

- METO Zamkol sa vnútri s Ľubkou? /*Pozerá cez štrbiny.*/ Nič nie je vidieť?
Ľubka? Ľubka, ohlás sa? Čo teraz robia dnu?
- LUKO Nevie. Vysvetľuje jej ako ju zachráni. Ved' tak povedal.
- METO Ako ju zachráni, keď nemôže zastaviť vlak?
- LUKO Nevie. Pochopíme jeden za druhým....
- METO Prečo jeden za druhým?
- LUKO Ja nemám logickú odpoveď. Môžem len predpokladať...
- DOKO Ja nevojdem. Ja nechcem, aby ma zachraňoval. Ja som ju usmrtil
hladom a zaslúžim si, aby som zomrel...
- METO Zomrieš, ale najskôr si vnútri zaplatíš za hriechy...
- DOKO Teraz rozumiem všetkému. On tu nie je náhodou. Všetci máme
hriechy a on tu je, aby sa nám odplatil. Jeden za druhým. Pamätajte
si moje slová!
- LUKO Ja nemám hriech! A nechcem, aby mi niekto ... Ja tiež nevojdem.
- DOKO On je tu vyslaný, aby nám .... to... jednému po druhom. Pamätajte si
moje slová.
- METO Prečo sme pustili Ľubku? Prečo?
- LUKO Sama vošla. Ženu nikto nemôže zastaviť.

Truhla sa otvára. Ľubka vychádza.

- ĽUBKA Nech vojde Doko?
- DOKO Ja?
- ĽUBKA Áno.
- DOKO Meto, mám vojsť?
- METO Prečo sa pýtaš mňa?
- DOKO Čo budem robiť vnútri?
- METO Opýtaj sa Ľubky. Ona vie.
- DOKO Ľubka?
- ĽUBKA Nepýtaj sa ma, pochopíš.
- DOKO Och, Pane Bože! /*Vchádza.*/
- METO /*k Ľubke.*/ Čo sa deje?
- ĽUBKA Nepýtaj sa.
- METO Povedz im rovno?

ĽUBKA Vlak vôbec neexistuje.
 METO Prosím?!
 ĽUBKA Vlaku niet, povedala som ti.
 METO A čo je?
 ĽUBKA Keď vojdeš, pochopíš. Tento vlak nie je skutočný vlak!
 LUKO A aký?
 ĽUBKA On vo vnútri ti povie.

Doko vychádza.

DOKO Nech vojde Luko.
 LUKO Nie.
 DOKO Vojdi, Luko. Nie je nič strašné.
 LUKO Nie je?
 DOKO Nie je. Vojdi.

Luko vchádza.

METO /k Dokovi./ Čo sa deje?
 DOKO Ja som nič nepochopil, ale súhlasím.
 METO Čo urobil?
 DOKO Nič. Keď som vošiel a on... Povedal veľa múdrych vecí - ale nič som nepochopil. Je – nie je, neni - je ....

Vychádza Luko.

LUKO Má pravdu. Má pravdu vo všetkom.

Hary vychádza.

HARY /k Metovi./ Vojdeš?

- METO Nie. Tu sa dorozumieme, po chlapsky a pred všetkými. Povedz mi, čo sa deje?
- HARY Nemôžem ti nič povedať.
- METO Prečo?
- HARY Pretože ... Pretože ja neexistujem.
- METO Prosím?
- HARY Aj ja, aj oni, aj vlak sme len v tvojej predstave. Ty si len snívajúci duch, ktorý si myslí, že vidí nejaký svet. Svet nie je.
- LUKO Presne tak! Nemôže reálne existovať tak úplne nezmyselný systém ako železničný. Kto by stvoril takú hlúposť?
- DOKO A bomba je tu?
- LUKO Aká bomba? To vlak neexistuje a ty hľadáš bombu!
- HARY Nič nie je. Aj smrť nie je. Všetko je len sen, jedného večného ducha, ktorý večne sníva.
- ĽUBKA Ja chcem zomrieť, ja mám hriechy.
- HARY Ani hriechy nie sú, lebo ich nemáš voči komu spáchať. Nič a nikto neexistuje, povedal som vám.
- METO Tieto veci som počúval aj predtým. Ale niet ani jedného dôkazu, že je to tak.
- LUKO A že to nie je tak, je dôkaz?
- METO Nie je, ale aj že je to tak, nie je.
- HARY Je. Teraz uvidíte, t.j. predstavíte si niečo, čo sa nikdy nemôže stať reálne. Pozrite sa na túto truhlu. Pozrite sa i na zámok. Môže niekto z nej výjsť ak je vo vnútri zamknutý?
- DOKO Odtiaľto nemôže výjsť nikto.
- LUKO Nie.
- METO Nemôže.
- HARY Áno, naozaj nemôže. Ale vy, dámy a páni si predstavíte, že môže, čo bude dôkazom, že život je len predstava. */Vchádza do truhly./* Meto, zober kľúč a zamkni. Počítaj do desať a keď otvoríte, ja už nebudem, to jest, predstavíte si, že nie som. Život je len one-man show, kým je počuť orchester „Titanik“. Ole – hop!

Meto zamyká zámok a počíta do desať.

METO Predstavil si niekto, že Hary vychádza z truhly?
 VŠETCI Nie.
 METO Nemôže sa stať niečo, čo sa nemôže stať. */Klepe po vrchnáku./*
 Hary? Ak je potrebné, budem počítat' do 20 ? */Odomyká./*
 Pod', Hary, vylez. */Otvára vrchnák./*
 ĽUBKA Nikoho niet?

DVANÁSTY OBRAZ

ĽUBKA Kde je Hary?
 METO Tu niekde? Hary? Výborne, Hary! Výjdi.
 ĽUBKA Niet ho?
 METO Tu je? */Hľadajú ho v batožinovom priestore./*
 ĽUBKA Nehľadajte ho. Hary proste zmizol.
 LUKO On vôbec neexistoval. Existoval len v mojej predstave.
 ĽUBKA Aj v mojej...
 DOKO Nikdy som si nepredstavoval, že si predstavím niečo podobné.
 ĽUBKA Hary vstal z mŕtvych. Vzal na seba naše hriechy a ožil.
 LUKO Neožil. Nikdy neexistoval, ale bol len predstavou. Zostáva ale jedna otázka.
 METO Len jedna?
 LUKO Áno. On povedal, že snívajúci duch je len jeden. To znamená, že len jeden z nás sníva a ostatní sú jeho snom a neexistujú. Otázka je, kto z nás existuje a kto je len sen?
 METO Skús a pochopíš.
 LUKO Čo mám skúsiť?
 METO Aby si zmizol aj ty. Ak zmizneš, to znamená, že si len sen.
 LUKO Nezmiznem, ja existujem. A vás snívam.
 METO Nevie sa, kto koho sníva...
 LUKO Skúsim, ale nezmiznem.
 METO Skús.
 DOKO S týmito vecami sa nežartuje. Nezahrávajte si s týmito vecami.
 METO Nech skúsi. On stále neexistuje.

LUKO Uvidíme, kto neexistuje.
 METO Ty, kto. Zunovalo sa mi, aby sa mi snivalo o tebe.
 LUKO Uvidíme, kto koho sníva! Zamkni ma a počítaj do desať.

Vchádza. Meto ho zamyká, počíta do desať a otvára vrchnák.

ĽUBKA Niet ho?
 DOKO Povedal som vám – nežartujte s týmito vecami.
 METO Pravda vychádza na jave postupne. To znamená, že Luko neexistoval? Teraz zostáva, aby sme pochopili, kto z nás troch existuje a kto nie? Poďme! /Ukazuje na truhlu Dokovi./
 DOKO A, nie! Ja neexistujem, ty skús.
 METO /váha/. Dobre. Ale ak zmiznem, zmlátim ťa k smrti, aby si vedel! /
Odchádza k truhle.
 ĽUBKA Meto – nie! Nepúšťam ťa! Nezmizneš!
 METO Ja som subjekt a nezmiznem.
 ĽUBKA Lepšie, aby som zmizla ja, než ty. Vchádzam.
 METO Vojdi, ale zmizneš len ty. /Vchádzajú spolu./ Doko zamkni!
 DOKO Meto, nerob to, brat môj! Ľubka, nenechávajte ma samého. S týmito vecami sa nezahráva! Všetko sa dá do poriadku, vlak nie je, bomba nie je, kde odchádzate?
 METO Zamykaj! Za chvíľu sa uvidíme znovu len my dvaja.

Doko zamyká a počíta ledva do sedem a otvára truhlu.

DOKO Meto, Ľubka? Metoooo? /Obchádza naokolo a hľadá ich./ Prečo ste ma nechali? Čo tu budem robiť sám? Čo? Kde sú ostatní, tam chcem byť aj ja. /Pripravuje fľašky do truhly./ Zmiznem. Tol'ko ľudí zmizlo, ja nie som hlúpejší od nich? Zbohom, Doko, zbohom brat.. /
Vchádza do truhly. /Dobre nám bolo spolu, ale vidíš ako sa veci rozvíjajú? Zbohom. /Zatvára vrchnák a začína počítat'. Ráta do desať a nastúpi ticho. Za chvíľu sa vrchnák nadvihne a Doko si ukazuje hlavu./ Prečo nemiznem, do riti? Čo sa tu deje? Skúsím zase... /

Znovu zatvára a znovu počíta, ale spomenie si na niečo, otvára truhlu a pozerá na zámok./ Aha, preto nemiznem. Nemá ma kto zamknúť, Ako sa mám teraz zamknúť sám? /Robí neúspešné pokusy a nakoniec vychádza nahnevaný z truhle./ Dostali ma tí pankharti. To preto, že som hlúpy? Oni sa vymanili a teraz si tam žijú svoj život a ja som tu zostal nezmiznutý. Hlupák som, hlupák! Ale, ty hlupák, keď miznú ľudia, zmizni aj ty! Je strašné, ak zostaneš na tomto svete nezmiznutý! /Kričí./ Meto! Ľubka! Chcem zmiznúť! Chcem! /Zamyslí sa./ V skutočnosti, či som vlastne nezmizol? Možno aj s nimi sa stalo to isté! Sú na tom istom mieste a nie je tam nikto iný. To je vlastne to zmiznutie – keď niet ostatných. To jest, subjekt, ktorý zostal bez predstáv, ako by povedal Hegel. Tohoto, odkiaľ ho poznám, do frasa! Odkiaľ ho poznám? V skutočnosti teraz keď sa zamyslím, moje zmiznutie začalo ešte keď zomrela Katja. To znamená, že najskôr zmizla Katja, potom Hary, potom Luko, Ľubka, Meto a na konci môjho zmiznutia som bol ja. To znamená, že to bolo to zmiznutie. Zmizol som. /Sadá si zúfalý vedľa truhly./ Či sa niekto nevrátil? /Otvára truhlu./ Nikto! Nikto tu nie je. /Sadá si vedľa truhly./ Nezostáva mi nič iné okrem toho, aby som sedel a čakal a dúfal, že niekto sa vráti. Ak sa vráti, to znamená, že som nezmizol. /Čaká, z času na čas otvárajúc vrchnák truhly./ Budem čakať ...

